

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Lovforslagets baggrund og hovedindhold

Ved lov nr. 441 af 30. juni 1993 (bofællesskabsloven) blev der i den dagældende lov om boligbyggeri i kapitel 12 a indført en 3-årig forsøgsordning om etablering af bofællesskaber. Forsøgsordningen gav mulighed for at opføre bofællesskaber til personer på 55 år og derover og til særlige grupper, herunder hjemløse, personer med psykiske lidelser m.fl.

Loven indebar især gunstige regler for beregning af boligstøtte for beboere i kollektive bofællesskaber og adgang for private organisationer til med offentlig støtte at etablere kollektive bofællesskaber ved nybyggeri eller ombygning af eksisterende ejendomme, der anvendes til andet end beboelse.

Den 3-årige forsøgsordning udløb ved udgangen af 1996. Forsøgsordningen er kun blevet udnyttet i meget ringe omfang.

Boligministeren nedsatte på denne baggrund i foråret 1996 en arbejdsgruppe, der fik til opgave at evaluere den hidtidige forsøgsordning, og komme med forslag til nye muligheder for at etablere bofællesskaber.

Arbejdsgruppen afgav en rapport i december 1996. Det fremgår bl.a. af rapporten, at den ringe udnyttelse af forsøgsordningen ikke skyldes, at der ikke er behov for at etablere bofællesskaber, men at forklaringen må søges i ordningens udformning.

Evalueringen af forsøgsordningen har vist, at det, der er behov for, er en mere permanent ordning, der ikke er rettet mod bestemte persongrupper.

For at skabe debat om bofællesskaber opfordrede boligministeren Ældreboligrådet til at afholde en konference om bofællesskaber. Ældreboligrådets konference om bofællesskaber blev afholdt den 20. januar 1997.

På baggrund af denne konference og Ældreboligrådets øvrige drøftelser udarbejdede Rådet et oplæg til boligministeren til brug for den kommende lovgivning om bofællesskaber.

Af Ældreboligrådets oplæg fremgik det bl.a., at den kommende lovgivning ikke bør sigte mod at ensrette behov og løsninger med henblik på at tilgodese

bestemte målgrupper. Det var Ældreboligrådets opfattelse, at bofællesskaber bør være en boligform for alle. Rådets oplæg koncentrerer sig dog især om bofællesskaber for »tidligflyttere« og til dels demente.

Gruppen af potentielle bofællesskabsbeboere dækker både over personer, der ikke har økonomisk mulighed for selv at realisere deres ønsker om et bofællesskab og over personer, der har gode økonomiske muligheder for at skabe et bofællesskab på egne præmisser.

Dette lovforslag tager først og fremmest sigte på – indenfor det støttede byggeri – at skabe bedre muligheder for at etablere bofællesskaber. Den gældende lovgivning giver principielt mulighed for indretning af visse former for bofællesskaber, men der er samtidig en række hindringer for at skabe et velfungerende boligmiljø. Især er peget på de gældende anvisningsregler, hvor beboerne ikke har indflydelse på beboersammensætningen.

Ved at fjerne de hindringer, der er i den gældende lovgivning indenfor det støttede byggeri, for at etablere bofællesskaber sikres der med forslaget, at bofællesskaber bliver en reel valgmulighed for alle, som en del af det moderne velfærdssamfunds botilbud.

Samtidig ønsker regeringen fortsat med de kommende års boligsociale indsats en oprioritering af indsatsen for de ældre og andre særligt udsatte befolkningsgrupper. Vedrørende de særligt udsatte grupper indgår bofællesskaber som et væsentligt element i regeringens ønske om en særlig indsats for netop disse grupper.

Det er således regeringens opfattelse, at bofællesskabsformen bør indgå som et instrument i indsatsen over for de særligt udsatte grupper, idet denne boligform kan medvirke til tryghed og bedre trivsel for den enkelte.

Bofællesskaber kan etableres som såvel individuelle bofællesskaber typisk med fælles opholdsarealer, men hvor hver beboer har sin egen selvstændige bolig med eget køkken, og som kollektive bofællesskaber, hvor beboerne i bofællesskabet tillige deles om et fælles køkken.

Med forslaget lægges der op til, at det bliver mu-